

Υπόθεση T-92/91

Helmut Henrichs

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Έκτακτοι υπάλληλοι — Κανονισμός 2274/87, της 23ης Ιουλίου 1987 — Άρθρο 4 — Έννοια των συνολικών ακαθαρσίτων αποδοχών — Έννοια της βάσει νόμου ή άλλης κανονιστικής ρυθμίσεως υγειονομικής ασφαλίσεως»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (τρίτο τμήμα) της 24ης Ιουνίου 1993 II - 613

Περίληψη της αποφάσεως

1. Υπάλληλοι — Βλαπτική απόφαση — Έλλειψη αναφοράς στη νομική βάση που δεν προκαλέσει καμιά αμφιβολία στον ενδιαφερόμενο — Παραβίαση της υποχρεώσεως αιτιολογίας — Δεν υφίσταται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρο 25, εδ. 2)
2. Υπάλληλοι — Προσφυγή — Αρμοδιότητα του Πρωτοδικείου — Ερμηνεία εννοίας του εθνικού δικαίου για την εφαρμογή διατάξεως του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων — Περιλαμβάνεται
3. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Οριστική λήξη των καθηκόντων — Αποζημίωση — Τρόπος υπολογισμού
(Κανονισμός 2274/87 του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 4)
4. Υπάλληλοι — Έκτακτοι υπάλληλοι — Οριστική λήξη των καθηκόντων — Κάλυψη από το κοινό σύστημα υγειονομικής ασφαλίσεως — Προϋπόθεση — Έλλειψη καλύψεως από άλλο νομοθετικό ή κανονιστικό σύστημα — Έκταση εφαρμογής — Κριτήριο ισοτιμίας των παροχών — Δεν εφαρμόζεται
(Κανονισμός Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων, άρθρο 72· κανονισμός 2274/87 του Συμβουλίου, άρθρο 4 § 6)

1. Το γεγονός ότι μια βλαπτική απόφαση δεν περιλαμβάνει καμιά αναφορά στη νομική βάση επί της οποίας στηρίζεται δεν συνιστά παραβίαση της υποχρέωσης αιτιολογίας που προβλέπει το άρθρο 25, δεύτερο εδάφιο, του ΚΥΚ, εφόσον αποδεικνύεται επαρκώς ότι δεν μπορεί να υφίσταται στο πνεύμα του αποδέκτη της απόφασης καμιά αμφιβολία για τη νομική αυτή βάση.
2. Κατά το μέτρο που η εφαρμογή ενός κανόνα του ΚΥΚ εξαρτάται από την εφαρμογή κανόνα δικαίου που υπάγεται στην έννομη τάξη ενός των κρατών μελών, είναι προς το συμφέρον της ορθής απονομής της δικαιοσύνης και της ακριβούς εφαρμογής του ΚΥΚ να εκτείνεται ο έλεγχος του Πρωτοδικείου επίσης στην ερμηνεία που έδωσε η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή ενός κοινοτικού οργάνου στο εθνικό δίκαιο ενός των κρατών μελών.
3. Το άρθρο 4, παράγραφος 4, του κανονισμού 2274/87, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων λήξεως των καθηκόντων εκτάκτων υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι τα έσοδα που πρέπει να αφαιρούνται από την αποζημίωση που προβλέπει η παράγραφος 1 του εν λόγω άρθρου είναι εκείνα που εισπράττει, στα νέα του καθήκοντα, ο δικαιούχος της αποζημιώσεως, αφαιρουμένων μόνο των κοινωνικών κρατήσεων, που αποδεικνύονται δεόντως και καταβλήθηκαν πράγματι από τον ενδιαφερόμενο και πριν από την αφαίρεση οποιουδήποτε εθνικού φόρου. Σχετικά, το να μη ληφθούν υπόψη οι ιδιομορφίες κάθε εθνικού φορολογικού συστήματος, ιδίως δε ο βαθμός προοδευτικότητας του φόρου, δεν μπορεί να αποτελέσει παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως.
4. Το άρθρο 4, παράγραφος 6, του κανονισμού 2274/87, για τη θέσπιση ειδικών μέτρων λήξεως των καθηκόντων εκτάκτων υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ένας έκτακτος υπάλληλος, δικαιούχος της αποζημιώσεως που προβλέπει αυτός ο κανονισμός και ο οποίος υπάγεται σε εθνικό σύστημα κοινωνικής προστασίας, το οποίο στηρίζεται σε διατάξεις δημοσίου δικαίου, όπως το γερμανικό σύστημα αρωγής των υπαλλήλων, που περιλαμβάνει την υγειονομική περίθαλψη, δεν μπορεί να υπαχθεί στο κοινό σύστημα υγειονομικής ασφάλισης που προβλέπει το άρθρο 72 του ΚΥΚ, ανεξάρτητα από οποιαδήποτε σκέψη σχετικά με την ισοτιμία των παροχών που αναγνωρίζει το ένα και το άλλο από τα εν λόγω συστήματα.